

Του Ηλία Στ. Δημητρόπουλου, Προέδρου Συνδέσμου Ναυπακτίων Πάτρας

Πέρασαν από τότε 115 χρόνια. Ήταν Απρίλιος του 1897, τότε, που ανεύθυνοι δημαγωγοί και υπόπτων διασυνδέσεων

διάφορες μυστικές «Εθνικές Εταιρείες», προκάλεσαν τον ατυχή πόλεμο με την Τουρκία, που καταχωρήθηκε στην ιστορία ως το «Το Μαύρο 97».

Οι τούρκοι σπάζοντας το Μέτωπο στη διάβαση της Μελούνας κατέλαβαν τη Θεσσαλία, εν ριπή οφθαλμού, και έφθασαν στη Λαμία. Η τσακισμένη Ελλάδα εκλιπαρεί την επέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων, και έτσι απετράπη ο Τούρκος Αρχιστράτηγος Ετέμ σε λίγες μέρες να πιει τον καφέ του στο Σύνταγμα.

Πληρώσαμε τεράστιες πολεμικές επανορθώσεις, είχαμε και τότε την "τρίκα" της εποχής που ονομαζόταν «Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος», επιτρόπους, ταπείνωση και όλα τα παρεπόμενα τέτοιων καταστάσεων.

Ανάμεσα στους ηρωικώς πεσόντες σ' αυτή την τραγωδία ήταν και ένας Ναυπάκτιος Αποδοτός, απ' τους πρώτους που αναζήτησαν την τύχη τους στην Πάτρα τον 19ο αιώνα. Πρόκειται για τον επίστρατο στρατιώτη Κωνσταντίνο Δημ. Κολοκύθα. Είναι από τις περιπτώσεις που το κουβάρι δεν ξετυλιγεται, αλλά τυλιγεται ανάποδα, δηλαδή από το τέλος προς την αρχή. Κάπως έτσι μοιάζει και η ιστορία, 115 χρόνια μετά, για την προσωπικότητα, τη διαδρομή, το ήθος και τον ελληνοχριστιανικό χαρακτήρα του. Ερευνώντας αρχεία και εφημερίδες της εποχής, για να αναστηλώσω την ιστορία της Ναυπακτιακής Κοινότητας στην Πάτρας, στο νεότερο Ελληνικό κράτος, έπεσα σε μια λιτή ανακοίνωση - πρόσκληση του Συνδέσμου των εν Πάτραις Ναυπακτίων, με την οποία καλούσε τα μέλη του να παραστούν στο 40ήμερο Μνημόσυνο του Κωνσταντίνου Δημ. Κολοκύθα την Κυριακή 15 Ιουνίου 1897, στον ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα. Ανάλογη πρόσκληση, εντοπίστηκε στον τύπο της εποχής, εκ μέρους του δημοτικού συμβουλίου Πατρών. Πράγματι η παρουσία στο Μνημόσυνο του τότε Δημάρχου Πατρών, σύσσωμου του Δημοτικού συμβουλίου και όλων των αρχών, επέτειναν το ενδιαφέρον για περαιτέρω διερεύνηση του θέματος για να διαπιστώσω ποιος ήταν ο Κωνσταντίνος Κολοκύθας, ποια ήταν η σχέση του με τη Ναυπακτία και η μεγάλη αίσθηση που προκάλεσε ο θάνατός του. Το

Οι Ναυπάκτιοι της Πάτρας τιμούν πεσόντα στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897

Συντάχθηκε απο τον/την admin

Τρίτη, 08 Μαΐου 2012 11:41 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 08 Μαΐου 2012 11:49

ενδιαφέρον μου κεντρίστηκε ακόμη περισσότερο όταν εντόπισα και διάβασα τον συγκινητικό - επικό επιμνημόσυνο λόγο που εκφώνησε ο δικηγόρος Ανδρέας Παπανικολάου, την Κυριακή 15 Ιουνίου 1897, στον ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα Πατρών.

Αξιομνημόνευτο στοιχείο είναι ακόμη οι ευχαριστίες της οικογένειας, που ακολούθησαν, μέσω του τύπου, για τη συμμετοχή στο μνημόσυνο, γεγονός που σηματοδοτούσε αξιόλογο πνευματικό - πολιτιστικό επίπεδο.

Σε μια αποστροφή του επιμνημόσυνου λόγου έγινε αναφορά και για την συγκινητική και ανθρωπιστική, σε περιεχόμενο, διαθήκη που άφησε την προηγούμενη ημέρα της επιστράτευσης του ο Κωνσταντίνος Κολοκύθας.

Σαν η ψυχή του να ζητάει δικαίωση, δεν άργησε να αποκαλυφθεί η πλήρης ατομική και οικογενειακή ταυτότητά του καθώς και η αφετηρία του :

Κλειδί της αποκάλυψης υπήρξε το γεγονός ότι σε λίγο καιρό, από ευτυχή σύμπτωση, εντόπισα αυτούσια τη διαθήκη του που την συνέταξε σε συμβολαιογράφο της Πάτρας την 10η Απριλίου 1897 (Μεγάλη Πέμπτη), παραμονή της επιστράτευσης του για τον πόλεμο, που σημειωτέον είχε εκραγεί από τις 2 Απριλίου.

Στη διαθήκη του μεταξύ των άλλων δηλώνει : «...αφήνω δραχμάς χιλίας στον ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Μικρής Λομποτινάς, για να κατασκευαστεί εικόνα του Αγίου Γεωργίου και αγορασθή ένας πολυέλαιος...». Έτσι ο γρίφος λύθηκε ως προς την καταγωγή του και δεν μένει παρά να δούμε εάν τα αφιερώματα αυτά υπάρχουν και σήμερα. Όμως μέσα από τις γραμμές της διαθήκη του, ξεδιπλώνεται η όλη προσωπικότητά του, το πατριωτικό και Χριστιανικό ήθος του καθώς κι αυτό το προφίλ του ώριμου νοικοκυρεμένου - πετυχημένου ανθρώπου. Δηλώνει : «...αφήνω ανά 500 δραχμάς στο Ορφανοτροφείο, Πτωχοκομείο, Νοσοκομείο, Σχολή απόρων και στον Σύλλογο τον ενταύθα Ναυπακτίων...

δραχμάς 1.800 για μνημόσυνο της οικογενείας μου και τα υπόλοιπα για ενίσχυση των εν τω πολέμω απορφανισθέντων οικογενειών. Στους υπηρέτες μου Χρήστο Παναγιωτόπουλο και Κων. Παπαγιαννόπουλο, δραχμάς 500 και 200 αντιστοίχως, εφόσον κατά την απουσία μου η διαγωγή τους θα είναι άμεμπτος...Επίσης στον βαπτιστικόν μου Κωνσταντίνον Δ. Γαλάτη αφήνω δραχμάς χιλίας προς εκπαίδευσή του...».

Εγγυητάς για την εκτέλεση της διαθήκης του αφήνει τους Νικόλαο Μποκοτή (φαίνεται εμμέσως ως συνέταιρός του στην εμπορία καπνού), Χρ. Δρακόπουλο, Γεώργιο Σπυρόπουλο και τον Λοχαγό Ζήσιμο Τσαντίλη ...» (Πρόεδρος του Συνδέσμου Ναυπακτίων, με καταγωγή από Βετολίστα, σημερινή Τερψιθέα Ναυπακτίας).

Ανακεφαλαιώνοντας, ο πεσών στον ολέθριο αυτόν πόλεμο του 1897 και συγκεκριμένα στη μάχη του Γριμπόβου (κοντά στην Άρτα), που ανεύθυνος δημαγωγός και ύποπτα συμφέροντα προκάλεσαν - Κωνσταντίνος Δημ. Κολοκύθας - καταγόταν από τη σημερινή Κάτω Χώρα Ναυπακτίας. Φαίνεται ότι στην Πάτρα είχε εγκατασταθεί όλη η πατρική του οικογένεια από δεκαετίας τουλάχιστον, αποτελούμενη από τη μητέρα Μαρία (ο πατέρας Δημήτριος μάλλον δεν ήταν στη ζωή) από τα αδέρφια του Αθανάσιο (ήδη υπηρετούσε τη θητεία του ως κληρωτός) και Ιωάννη που έμεινε στο πόδι του στην επιχείρηση. Η αδερφή τους Βασιλική ήταν σύζυγος του Κ. Πατούχα στην οποία επίσης άφησε 1000 δρχ...Προχωρώντας πιο πέρα την έρευνα διαπιστώθηκε ότι ο ίδιος ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου των "Εν Πάτραις Ναυπακτίων", το οποίο είχε αναδειχθεί στις αρχαιρεσίες, τον Απρίλιο του 1896, με πρόεδρο τον ανωτέρω Λοχαγό Ζήσιμο Τσαντίλη. Η ηλικία του πρέπει να ήταν περίπου τριάντα χρονών, δεδομένου ότι επιστρατεύθηκε διαρκούντος πλέον του πολέμου.

Επαγγελματικά ασχολούταν με εμπορία καπνού.

Οι δωρεές, η προσφορά και το ήθος αυτού του "ευλογημένου" παιδιού, φαίνεται ότι είχε

Οι Ναυπάκτιοι της Πάτρας τιμούν πεσόντα στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897

Συντάχθηκε απο τον/την admin

Τρίτη, 08 Μαΐου 2012 11:41 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 08 Μαΐου 2012 11:49

ρίζες και καταβολές. Ανατρέχοντας στο βιβλίο "Κάτω Χώρα Ναυπακτίας" του Δημητρίου Θεοφ. Βέργου (1989), παρατηρούμε ότι και ο Δημήτριος Κολοκύθας δώρισε το παλαιό Δημοτικό Σχολείο του χωριού το 1864, γεγονός που μάλλον συνηγορεί ότι ήταν ο πατέρας του Ηρώα μας.

Εκ των πραγμάτων και δεδομένης της αξίας που αντιπροσώπευαν την εποχή εκείνη οι 500 δραχμές, που κληροδότησε στον Σύνδεσμο Ναυπακτίων Πάτρας, ο Κωνσταντίνος Κολοκύθας εντάσσεται στους Δωρητές του Συνδέσμου μετά θάνατο. Σε ειδική επετειακή εκδήλωση για την συμπλήρωση 120 χρόνων από την ίδρυση του Συνδέσμου (30 Αυγούστου 1892), που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 20 Μαΐου 2012 σε συνδυασμό με Θεία Λειτουργία στον ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ θα τιμηθεί μετά θάνατο ο ηρωικός πεσών υπέρ πατρίδας Κωνσταντίνος Δημ. Κολοκύθας.

Αναζητούνται συγγενείς - απόγονοι της οικογένειας και ιθύνοντες της Κάτω Χώρας, προκειμένου να έλθουν σε επαφή μαζί μας (τηλ. 6945 563238).

Τέλος να σημειωθεί ότι αρκετοί από το συγκεκριμένο γένος έχουν μετατρέψει το επίθετο Κ ο λ ο κ ύ θ α ς σε Κ ο λ ο κ υ θ ά ς ως πιο εύηχο και ακόμη υπάρχουν περιπτώσεις ολοκληρωτικής αλλαγής του επωνύμου.